

THAY LỜI TỰA

Từ xưa đến nay, cuộc sống vô thường bi thương khổ lụy vẫn âm thầm chảy trôi giữa bên bờ sống chết, có không hư thực. Những cuộc dâu bể mịt mù, những trận thiên tai dịch bệnh tưởng như nhận chìm thế giới bởi sức tàn phá kinh khiếp của nó. Hằng ngày, hằng giờ, cơn đau trầm thống trong tâm hồn lẫn thể xác của nhân loại đang từng bước lê thê mệt mỏi, lan tràn nghiệt ngã. Đời sống phiêu bồng, kiếp người ngắn ngủi mong manh tựa như làn mây trắng, như ánh sương mù buổi sáng rồi phút chốc tiêu tan. Nhưng trong những khoảnh khắc rong rêu đó, nó vẫn đủ đầy hơi thở khiết bạch của không gian vô cùng và thời gian vô tận. Từng giọng nói ngọt ngào của đất trời, từng trái tim yêu thương nhân loại, từng nụ cười an lạc chan chứa tình người đã làm cho những buồn đau hiu hắt lẫn hòa vào nhau!

Chính khoảnh khắc rong rêu của cuộc đời, con người sẽ nhận chân được giá trị của khổ lụy bi thương. Ngay trong khoảnh khắc đó của cuộc lữ, thi nhân tiếp tục lên đường tìm thấy trong sâu thẳm của lòng mình vẫn còn một phương trời thơ mộng, bát ngát mênh mông của chân tâm hằng hữu. Nước mắt trần gian trở thành dòng cam lồ cứu độ, khổ đau lầm lỗi của kiếp luân hồi sẽ hóa dụng thành lời thơ ngọt ngào tha thiết, rung ngân vào cõi thường chân hạnh phúc!

Do vì trong khoảnh khắc rong rêu chứa chan hùng lực, người thơ vẫn phiêu lãng nơi ngàn phương cát bụi, cúi lạy dâu biển vô thường, tri ân trời đất và con người cho

trọn vẹn nghĩa yêu thương. Phải chăng, giữa bạt ngàn sinh tử, trong khoảnh khắc rong rêu, một mình ngồi xuống với tâm thức an bình tĩnh lặng, lắng nghe từng hơi thở nhẹ nhàng, để thấy nghìn đóa sen vàng tươi thắm, triệu nụ hoa lòng ngào ngạt đang tỏa ngát hương đời!

Xin cứ tự nhiên cho trái tim trình nguyên rung động, cho tấm lòng cao rộng lan tỏa muôn nơi, cho nụ cười hồn nhiên tuyệt vời nhân thế trở thành những áng thơ bay đến tận chân trời góc biển!

Xin hãy trân quý từng phút giây của sự sống để cùng nhau thưởng thức những áng thơ nhẹ nhàng đang phảng phất trong tận đáy lòng khiết bạch và đang chan hòa vào thực tại nhiệm mầu. Đó là khoảnh khắc rong rêu mà trong cuộc đời của mỗi chúng ta hầu như ai ai cũng ít nhất một lần chiêm nghiệm và cảm nhận!

Xin thành tâm kính gửi thi tập nhỏ bé này đến chư tôn đức Tăng Ni, quý Phật tử gần xa lời thiết tha trân trọng nhất!!!

Kỷ niệm ngày húy kỵ cố Hòa Thượng Tôn Sư và tròn một năm ngày Ba mất.

29-10-Tân Sửu-2021

T.K.Thiện Hữu

NỤ CƯỜI HƯ KHÔNG

Cát bụi phủ đầy trên lá
Điểm tô nhân dáng mượt mà
Từng hạt rơi trên vách đá
Trở thành giọt ngọc sương sa!

Thế giới nghìn cây nội cỏ
Mênh mông như khói sương mờ
Trong cõi mộng mơ hư thực
Mở mắt nhìn đời nên thơ!

Khổ đau dẫn đường an lạc
Phủ đầy nhung gấm nhiệm màu
Vẫn câu sắc không diệu mật
Cõi lòng chất ngát thâm sâu!

Nếu biết đời như cát bụi
Sao không góp một tâm hồng
Đến nơi chưa từng tàn lụi
Nụ cười duyên dáng hư không!!!

KHÚC CA DIỆU THÙ

Trên đỉnh núi gió chiều êm dịu
Bỗng đâu đây một cánh hoa rừng
Ngừng suy nghĩ cõi lòng trắng phều
Mỉm nụ cười ngát cả thương yêu!

Nơi trần lụy bao điều mong đợi
Vẫn long lanh những nét diễm huyền
Miền hạnh phúc là khi sống với
Cõi thượng huyền trong sáng uyên nguyên!

Từng giọt nắng rơi trong thành trụ
Áng mây bay ca khúc diệu thù
Quyền uy cũng trôi theo bọt nước
Lợi danh là những thứ phiêu du!!!

SIÊU TỤC

Cát vàng trong vũ trụ
Tô đẹp cõi Hoa nghiêm
Tùy duyên bày Bảo sở
Hoang sơ mà dịu êm!

Đá xanh tô lên vách
Voi trắng vẽ nền chùa
Bài tâm kinh tinh sạch
Vang vọng đời an nhiên!

Nhiếp tâm là Tịnh độ
Tĩnh lặng khỏi tham thiền
Thỏng tay vào chợ phố
Dâng cuộc đời trinh nguyên!

Nắng chiếu soi lên áo
Hát khúc ca đại đồng
Thời gian như lắng đọng
Đi vào chốn thanh không!!!

ĐÓA TÂM HOA

Em xuống lên giữa dòng đời lang bạt
Nắm tay nhau chung hát một Phật thừa
Tháng ngày lụi giữa cuộc đời phiêu lãng
Cười nên thơ thành Thánh tạng mai sau!

 Gió cuốn mãi tâm hồn vào dĩ vãng
Mây lang thang đưa mộng ước ngọt ngào
 Đời có khổ mới thêm phần duyên dáng
Đạo muôn đường nhưng đích đến như nhau!

 Trao cho đời những tình ca nhạc khúc
 Để âm ba vang mãi cõi Ta bà
Lòng có động nhưng dung thông đạo tục
 Dẫu nhiễm ô vẫn nở đóa tâm hoa!!!

ÁNH NẮNG LUNG LINH

Nắng đỏ dài trên áo
Lung linh đóa vô thường
Phương đông vừng ánh đạo
Vẽ muôn vạn yêu thương!

Nắng đỏ dài trên áo
Hoa nở ánh liên đài
Khắp mười phương Tam bảo
Phảng phất giới hương bay!

Nắng đỏ dài trên áo
Trang điểm cả đất trời
Nơi gió mây phiêu lãng
Bắt đầu cuộc rong chơi!

Nắng đỏ dài trên áo
Tan vỡ cuộc trần hồng
Dầu sắc không hư ảo
Trở thành cõi thông dong!

Nắng đỏ dài trên áo
Sao thấy thật ngọt ngào
Bao gian lao nhường chỗ
Cho nghìn ánh trăng sao!!!

RẠNG RỖ THIÊN THU

Nghe hơi thở thấy mình đang sống
Dấu cuộc đời có lúc thu tàn
Ngàn ý niệm vui trong thành trụ
Nở nụ cười để thấy Lạc bang!

Sương buổi sáng lung linh nguồn cội
Ánh nắng lên chói lọi tâm hồng
Trong giây phút tan bồng theo gió
Để trở về nơi cội chân không!

Nét cổ kính ẩn trong mây khói
Nghìn năm sau vẫn thấy diệu thù
Chiếc lá rụng sương mù tan vỡ
Tiếng kinh cầu rạng rỡ thiên thu!

Nhìn thấu thị không gian tĩnh mịch
Hương Đông Tây phủ phục cúi đầu
Đâu cũng thấy ánh trăng thiên bích
Sáng ân tình, sáng cả đêm thâm!!!

GỬI VỀ CỎI ẤY

(Kính dâng hương hồn Ba-Một năm ngày ba mất)

Gửi về cỏi ấy mệnh mông
Thương yêu chan chứa trong lòng
Đắm ướt ân sâu nghĩa nặng
Muôn đời trắng sáng trên sông!

Gửi về cỏi ấy mệnh mông
Bao nhiêu chân thiết mặn nồng
N như đóa tâm hoa Bồ tát
Ban niềm hỷ lạc chân không!

Gửi về cỏi ấy mệnh mông
Giữa cơn điên đảo trần hồng
Những thứ lợi danh, được mất
Trở thành mây khói thông dong!

Gửi về cỏi ấy mệnh mông
Bao nhiêu thao thức thặng trầm
Những ngọn sóng ngầm nghiệt ngã
Chan hòa thành tiếng viên âm!

Gửi về cỏi ấy mệnh mông
An vui trước những nặng nề
Kiếp sống lê thê trống rỗng
Vẫn còn ôm trọn tình quê!!!

HÀNH TRÌNH LỢI NGƯỢC

Đêm cô tịch lắng lòng nhìn thế sự
Tiếng chuông ngân trong tâm thức liên hồi
Đâu phảng phất hương bay ngoài am vắng
Cuối lưng đời lẳng lẳng một vầng trăng!

Mây vẫn trắng như tâm hồn trong trắng
Biết đổi thay mới thấu hiểu đọa đầy
Xin vẫn cứ tháng ngày trong thâm lặng
Sắc hương tàn chẳng nhạt nhẽo trần ai!

Đời tu sĩ là hành trình lợi ngược
Giữa hơn thua chẳng thù hận uơ hèn
Tâm thanh thoát sẵn sàng hy sinh trước
Bỏ tỵ hiềm chẳng vương bận chê khen!

Trời băng giá nhưng mai vàng khoe sắc
Gió đông đưa ban diệp mật thiêng tình
Trên kệ Phật hoa hương thơm phảng phất
Ngát tâm hồn bao tiếng pháp viên minh!!!

HAI BÀN TAY CHẤP LẠI

Hai bàn tay chấp lại
Hoa nở giữa cuộc đời
Bao chơi vơi chấm dứt
Những tuyệt vời ra khơi!

Hai bàn tay chấp lại
Vũ trụ dứt thẳng trâm
Bao lỗi lầm tan biến
Biển lớn đẹp nghìn năm!

Hai bàn tay chấp lại
Gom tinh tú trên trời
Nơi khổ đau trần thế
Thật diễm lệ vui chơi!

Hai bàn tay chấp lại
Như núi cao ngất trời
Vững chãi tâm nhu nhuyễn
Tiếng đại đồng nơi nơi!!!

VAN VÁI TRỜI CAO

Thân phận con người, ôi thân phận đọa đầy thống khổ
Chỗ nào còn cho trẻ thơ nô đùa bên bãi cỏ xanh
Súng đạn nổ loanh quanh
Bom rơi như mưa trút
Sự sống nào tồn tại, niềm vui nào có mặt nơi đây??

Sáng nay, sau thời lễ sám tụng kinh
Ngước nhìn mây gió, mây gió lặng thinh
Ngước nhìn dòng nước, dòng nước vô tình
Chấp tay im lặng van vái trời cao
Làm thế nào để sắt thép hóa tâm hồn!

Cỏ hoa không sống nổi
Rừng núi còn ngủ say
Trên cánh tay em, râu chuỗi ngọc đoạn đành đứt nát
Trên chiếc áo anh, giấc mộng đẹp
vẫn còn thao thức muôn lời
Ai mang bão to giông tố cày bới đất trời??

Mặt đất tái sinh để cho nguyên trình đoàn tụ
Sơn hà cầm tú lung linh một dải an bình
Trăng sao lấp lánh rộn rã các hành tinh
Tiếng đàn chân tình, ân sâu nguyện xin vun đắp
Điệu hò câu hát, nghĩa nặng nguyện sẽ đáp đền!!!

TRỞ VỀ BẾN CŨ

Ai về bên bến cũ
Tươi giọt nước tâm hồng
Không lao xao rộn rã
Mà vô lượng thông dong!

Ai về bên bến cũ
Viết áng thơ đợi chờ
Mơ đến ngày đoàn tụ
Lưu dấu nét hoang sơ!

Ai về bên bến cũ
Thấp sáng vạm chân tình
Ánh bình minh thức dậy
Mím nụ cười nguyên trinh!

Ai về bên bến cũ
Hát khúc ca khái hoàn
Hiển dương điều thánh thiện
Không xóa nhòa thời gian!

Ai về bên bến cũ
Châm dứt những lụn tàn
Những cưu mang trần thế
Đề huê cõi Lạc bang!!!

KHOẢNH KHẮC

Trong khoảnh khắc trở về như tại
 Ngay nơi đây nở nụ tâm thiền
Miền tịch chiếu an nhiên tỏa sáng
Đóa tâm hồng vang động trần duyên!

Trong khoảnh khắc đảo điên chấm dứt
 Bao lắng xãng tỉnh thức im lìm
Lòng vững chãi thân như núi đá
Lá trên cành bất động trang nghiêm!

Trong khoảnh khắc cõi lòng sâu lắng
 Sáng hôm nay hoa nở chân thường
Chim cất tiếng yêu thương trao tặng
Khắp núi đồi thoang thoang trầm hương!!!

KHÚC HÁT MA HA

Ngắm xem đất trời mưa nắng
Lắng nghe gió gọi sơn hà
Cỏ hoa đêm ngày thâm lặng
Âm thầm hát khúc tâm ca!

Đất đá đậm đà thương nhớ
Bên ngôi Thiền tự Ta bà
Sẵn còn trái tim muôn thưở
Đậm đà Phật tánh bao la!

Thấy rõ chân như diện mục
Ngay nơi bản giác lục hòa
Nụ cười vị tha thánh đức
Đẹp thay gương mặt Thích Ca!

Sắc không xóa tan nắng cháy
Ô hay vô lượng biện tài
Xấu đẹp hình hài cũng mất
Vô thường đượm chất phơi phai!

Đêm nay ngược xem tinh tú
Vui thay bao dải ngân hà
Vẫn còn cây đa bến cũ
Muôn đời hát khúc Ma ha!!!

NỬA ĐÊM NGỒI TĨNH LẶNG

Nửa đêm ngồi tĩnh lặng
Thiền quán thấy tâm mình
Tiếng vô minh thỗn thức
Trong cõi lòng nguyên trinh!

Nửa đêm ngồi tĩnh lặng
Chẳng thấy một náo phiền
Như nhiên tâm bất động
Thông thả và tùy duyên!

Nửa đêm ngồi tĩnh lặng
Để tâm thức nhẹ nhàng
Không rộn ràng vướng mắc
Thật vô lượng bình an!

Nửa đêm ngồi tĩnh lặng
Bao tăm tối lụy phiền
An nhiên lòng tỏa sáng
Giữa cuộc đời đảo điên!

Nửa đêm ngồi tĩnh lặng
Vững bước khúc đăng trình
Mười phương cùng sâu lắng
Hiển tạng ánh quang minh!!!

DÂNG MIỀN HẠNH PHÚC

Tất cả khổ não cuộc đời
Cũng thanh thoi cất bước
Bao hơn thua vinh nhục, lục đục thất tình
Cũng nguyên trình thánh thể

Vào miền chân đế, chấm dứt lâm mê
Cõi hương quê trở về chân lý
Bên hồ tịnh thủy, cứ vui chơi thần thông du hý
Hiện lộ huyền bí tâm tình

Đến hết vô minh, ánh sáng huyền linh xuất hiện
Thấy rõ làm lỗi nơi trái tim mình
Bao nhiêu động tịnh, chấm dứt duyên sinh
Vạn trạng thiên hình, lung linh hoa tạng

Lâm than ta thán, hết ngày đáo hạn
Vẫn một lòng kết bạn với thiên thần
Chiếc bóng tương lân, nay cũng quyền năng
Chẳng chút ngại ngần lên ngôi cứu thế

Dâng trời cả câu thiện thế
Dâng đất diễm lệ minh nhiên
Dâng người những nụ cười hiền
Dâng tất cả bao miền hạnh phúc!!!

VĂN BÓNG SƯƠNG MỜ

Tà dương lần tắt lịm
Lửa hồng xin thổi lên
Nơi cô liêu diêu mật
Ngây ngất cõi tâm thiền!

Thời gian tàn mái tóc
Phật ngọc chẳng nhạt phai
Gió lay nhành dương gầy
Sương đậm nét trang đài!

Ai đi vào hoang vắng
Còn em vẫn bóng mờ
Hai tay dâng Thánh nữ
Vội vàng viết bài thơ!

Ngoài trời chim non hót
Mỉm nụ cười đón ai
Giữa hồ sen rục rĩ
Cá lội suốt đêm ngày!!!

TÌNH NGỘ

Con sáo nhỏ tung mình reo ríu rít
Nước theo trăng nước chảy khúc kinh cầu
Rừng hoang vắng chim muông hoà nhạc tấu
Khúc tâm thiên thấu tận vạn niềm đau!

Nơi tâm tối sáng lên vàng nhạt nguyệt
Giữa thế trần vẫn diễm tuyết đạo vàng
Người khuất bóng để hoàng hôn xuất hiện
Ngát hương lòng toả rạng khắp nhân gian!

Gót son đỏ nhẹ nhàng trên ngọn cỏ
Chẳng nhạt phai sương gió của cuộc đời
Lời tha thứ là tâm kinh siêu thoát
Đến Ta bà mang vị ngọt muôn nơi!

Chợ ồn náo sao cõi lòng tĩnh lặng
Dẫu trăm năm vẫn đơn độc một mình
Trong hư ảo ánh huyền linh toả chiếu
Kiếp thăng trầm thật vi diệu nguyên sinh!!!

ÁNH DUNG TỪ GIỮA HƯ KHÔNG

Sáng sớm nghe chim non hót
Lời ca đượm ngát hương thiên
Uyên nguyên giữa miền dương thế
Trở về bản thể siêu nhiên!

Cỏ hoa đượm nồng phảng phất
Tình người ôi thật nhiệm màu
Thâm sâu nụ cười thanh thoát
Đã thành vị ngọt từ lâu!

Ánh nắng lung linh huyền diệu
Lời kinh chan chứa bao điều
Thương yêu trên từng chiếc lá
Trở thành đất lạ nguyên siêu!

Lắng nghe biển khơi tâm sự
Ngũ ngôn kết tụ đất trời
Tiếng hát trùng khơi hư ảo
Nào phiền nào cũng rong chơi!

Khắp nơi chính là nguồn cội
Quê hương của mọi cõi lòng
Thong dong tắt dòng tâm tối
Ánh dung từ giữa hư không!!!

SEN NỞ BÊN HÀNG BÔNG ĐIÊN ĐIỂN

Khắp mặt đất cười vui và rộn rã
Tiếng chuông ngân trong đêm vắng vẫn còn
Miền tịch chiếu sản sinh nhiều mới lạ
Đá trên đồi dâng tặng những mầm non!

Sắt son lắm những chân tình trắng phều
Có thương yêu mới thấu hiểu Ta bà
Nhà chân tánh vẫn nguyên trinh linh diệu
Khắp trần hồng nọ Hàm Tiểu đơm hoa!

Cứ thanh thản sống đời Anh Nhi hạnh
Giữa thế gian bụi cát chẳng phai tàn
Sen vẫn nở bên hàng bông điên điển
Có ưu phiền mới thấu hiểu bình an!!!

BƯỚC CHÂN SEN

Bước chân sen tám cánh
Xanh đỏ vẫn an lành
Những buồn vui giá lạnh
Tay vẫy chào qua nhanh!

Bước chân sen đã nở
Muôn thuở một đường về
Những nhiều khô trần thế
Lẳng lòng dứt đam mê!

Bước chân sen tám cánh
Ban ngôn hạnh tuyệt vời
Những niềm vui chân tánh
Vẫn tình người nơi nơi!

Bước chân sen hiện giữa
Chân như ánh liên đài
Gót hài đi trong lửa
Rửa sạch nghiệp trần ai!

Bước chân sen giẫm nát
Oan khiên với đoạn trường
Có tình thương hạnh lạc
Bát ngát trời yêu thương!!!

NỤ CƯỜI GIÁ BĂNG

Giữa băng giá sao thấy lòng ấm lại
Bước chân đi vô quái ngại vững bền
Sau giông bão cũng có ngày cập bến
Thuyền chân tâm sẽ hướng đến Như lai!

Dẫu sinh tử vẫn có ngày bất tử
Cõi sắc không rục rở ánh chân thường
Trong băng giá vẫn yêu thương Điều ngự
Cười lên rồi sạch hết những tai ương!

Bước chân tới những thặng trầm đồ nát
Tiếng thiên thu như Cự lạc mây ngàn
Niềm hạnh phúc cõi Liên bang chân giác
Kiếp phong trần xin cất bước thên thang!

Bước chân tới con đường vàng thặng tấp
Những giá băng đã thiết lập tâm hồng
Khi mở mắt tự cõi lòng thâm mát
Dứt mê lầm là hạnh lạc thông dong!!!

TIẾNG VIÊN SIÊU

Trăm ngàn năm về trước
Tiếng chuông ngân từng hồi
Và muôn ngàn năm nữa
Chuông nhè nhẹ ngân vang!

Một màu sương tuyết trắng
Lẳng lẳng đón mây ngàn
Một tình thương trầm lặng
Đang ban trải an Khang!

Tiếng chuông ngân tỉnh thức
Nẻo vinh nhục chẳng còn
Nguồn chân tâm xuất hiện
Bao nhu nhuyễn như son!

Tiếng chuông thiêng thăm thấu
Những ưu não muộn phiền
Thành minh nhiên vô lậu
Soi sáng vạn niềm thiêng!

Xa xa chiều ngã bóng
Ngôi cổ tự phong rêu
Tiếng chuông chùa vang vọng
Trên núi đồi thương yêu!

Tiếng chuông thiêng vang mãi
Giữa đất trời cô liêu
Tiếng chuông ngân êm dịu
Nơi cõi đời viên siêu
Bong... bong... bong... bong.....!!!

NỤ HÔN HUYỀN DIỆU

(Nhạc: Nguyễn Nhật Tân-CD Tâm Hoa-2005)

Em hôn lên bờ cát trắng
Sao nghe sóng vỗ dạt dào
Tay hôn trên thành hoang vắng
Mà không động chút xuyên xao!

Em hôn lên lòng biển lớn
Mà sao vẫn thấy một màu
Tay hôn lên dòng bi thử
Đôi điều thầm kín truyền trao!

Em hôn lên lời huyền hoặc
Thơm tho mát tận tâm hồng
Tay hôn lên tầng cao ngất
Mà lòng không có, không không!

Em hôn lên ngàn hơi thở
Vẫn nghe nước nở vọng về
Tay hôn lên miền dương thế
Mà lòng chẳng chút đam mê!!!

RONG RÊU

Thơ ngâm cát sẽ trùng khơi tiếng hát
Mượn sạch dơ để gọi mát tâm từ
Mỗi lời thơ mang muôn nghìn hạnh lạc
Ngát hương lòng luôn trọn vẹn Chân như!

Trong sa mạc nộ hoàng anh chớm nở
Cõi rong rêu phẳng phát bóng chân thường
Trao em nhé tình thương yêu muôn thuở
Giữa đất trời vang tiếng hát muôn phương!

Lòng bùng sáng, sáng như đôi mắt ngọc
Trời bao la mây gió cũng lạnh lùng
Ngàn sương ấy đủ che đầy vũ trụ
Phút giây này là giây phút thiên thu!!!

ĐẸP NHƯ CHIẾC LÁ

Trong cõi sắc không
Thấy lòng an trụ
Bao lời từ tạ
Thay tiếng tịch như!

Trong tiếng nguyên siêu
Nhớ câu kinh chiều
Nhành dương lát phát
Ngập tràn thương yêu!

Vườn cũ am tranh
Sỏi đá bên đường
Ngược dòng sinh tử
Thoát kiếp đau thương!

Lạnh giá băng sương
Cỏ cây trinh tường
Nghìn hoa mĩ nộ
Trang điểm muôn phương!

Chiếc lá bay bay
Toả ánh liên đài
Kết dây thân ái
Trở về bản lai!!!

NHƯ NHIÊN TRÀ BẠN

Mây trắng bay nghiêng khóm trúc
Chân tâm vẫn tại nơi này
Trong đầm hương thơm nghi ngút
Khói mờ giăng phủ bóng cây!

Nắng chiều chợt qua khóe mắt
Thênh thang vui sống đêm ngày
An nhiên trước câu được mất
Cát bụi đời vẫn bay bay!

Cố sự trôi vào quên lãng
Phù sinh vẫn thấy ngọt ngào
Mặc cho sóng triều lên xuống
Ngậm trà bạn với trăng sao!!!

GIÓ MÂY ƠI!

Ngồi đây đợi mặt trời thức giấc
Nắng lên đi dịu mát thôn làng
Dù ngang trái lắm than chát ngất
Vẫn đủ đây hương vị thên thang!

Có đau khổ mới càng muốn sống
Để lắng nghe điệu hát câu hò
Lò lửa nóng nở hoa tuyệt đẹp
Chẳng ưu phiền không chút âu lo!

Đò cập bến sao không bước tới
Nước sông xưa dịu vợi ngọt ngào
Màu tịnh thủy trắng trong phơi phới
Kiếp phiêu bồng chầm dứt thương đau!

Sau tấm tối tỏa nghìn ánh sáng
Áng mây kia ló dạng diệu thù
U uất cũng đến hồi tự tại
Gió mây vào xin cứ phiêu du!

Và mãi mãi là vàng trắng sáng
Hóa thân ra thể trạng tâm thiền
Tiếng chuông đổ trần duyên tỉnh thức
Đề cuộc đời hùng lực vô biên!!!

PHIÊN NÃO KẾT TRĂNG SAO

Nụ cười cõi thiên thu
Ngát hương thơm đồng nội
Thời gian không đến vội
Xoá sạch đời âm u!

Cánh lục bình chao chao
Đường đời chút bạc màu
Tay hứng bao phiên nã
Kết muôn ánh trăng sao!

Đàn không dây thanh thoát
Miền tịnh thủy ngọt ngào
Ngữ ngôn vô cùng tận
Vẫn một lời thanh cao!

Đừng khép lòng nhỏ hẹp
Chớ nản chí nghiêng chào
Gió mưa làm bạn pháp
Thêm giai điệu xôn xao!

Giây phút cũng ngàn năm
Sinh tử đã xa xăm
Tâm bước ngoài vạn dặm
Vui buồn tiếng viên âm!!!

TÌNH NGƯỜI ĐIỂM LỆ

Khóm tre bờ trúc
Toả sắc hương thiên
Tiếng chim non hót
Đất trời bình yên!

Mù sương mây khói
Vẫn tiếng điệu huyền
Dòng đời luân chuyển
Hai chữ tùy duyên!

Bàn tay nhân ái
Thế giới đại đồng
Ăn vào thực tại
Trở thành hư không!

Trái tim trinh trắng
Chung một tấm lòng
Trần gian huyền mộng
Tình người mênh mông!

Đạo đời hai ngã
Vẫn thấy tuyệt vời
Nghìn câu bá tử
Hát khúc rong chơi!

Đời luôn tuyệt thế
Trí tuệ sáng ngời
Tình người điểm lệ
Ban phát muôn nơi!!!

CÔI TA BÀ

Côi Ta bà có trần sa diệu thể
Không nhiều khô, không câu nệ Thánh phàm
Tuy sinh tử và lâm than nhỏ bé
Bước ra ngoài những khổ lụy san tham!

Côi Ta bà có tuệ căn đầy nhé
Không u mê mà diễm lệ linh huyền
Miền thanh thoát xưa nay ngò đã mất
Chút tâm thiền là chấm dứt oan khiên!

Côi Ta bà có hương hoa diệu mật
Thật thiên thu như cung bậc tiếng đàn
Tàn nhân ngã tâm hồn luôn cao ngất
Đến cuộc đời ban phát những thên thang!

Côi Ta bà có trần sa lát phát
Dắt tay nhau sao ngậy ngất tâm hồn
Không được mất, không ngã nhân kiến chấp
Chẳng đại khờ nhưng vĩ đại vô ngôn!

Côi Ta bà có hăng sa ấp ủ
Đóa chân thường tịnh lạc của diêm phù
Dù bão tố hay mây mù hưng phế
Bước ra ngoài là diễm lệ thiên thu!!!

NÚI ĐÒI VANG TIẾNG HÁT

Tháng ngày xem mây nổi
Tâm thức vẫn tuôn lời
Nguồn chân linh róc rách
Lời điệu mật trong tôi!

Ánh nắng hồng chánh pháp
Gió an lạc rì rào
Tìm nhau trao hạnh lạc
Thành chân phúc thanh cao!

Núi đòi vang tiếng hát
Phiền não vấy tay chào
Khổ đau thành bụi cát
Ngọt ngào với trăng sao!

Dẫu cuộc đời huyền mộng
Con nước vẫn xuôi dòng
Đèn khuya hiu hắt bóng
Lòng trang trải mênh mông!

Đất trời luôn diễm lệ
Mây gió vẫn sơn hà
Bản thiên ca trần thế
Tình tươi đẹp như hoa!!!

TẬN CHỐN CÔ LIÊU

Trong sâu thẳm thấy lòng dịu mát
Mỗi bại thành hạnh lạc diễm kiều
Tiêu tán hết vui buồn giận ghét
Nét trinh thành tận chốn cô liêu!

Đi cho hết những nơi được mát
Cứ vui chơi trong chốn bụi trần
Thân giả hợp chứa nhiều cung bậc
Trái tim này nguyên vẹn chân nhân!

Tiếng chim hót bên ngoài cánh cửa
Đất trời kia bật dấu truy tìm
Một tiếng thét như nghìn ánh lửa
Trí tuệ này bùng cháy con tim!!!

PHONG TRẦN KHUẤT DẤU

Sáng nay hoa thiên mĩ nộ
Chân như hớn hở gọi mời
Não phiền chơi vui đã mất
Cho đời dịu mật trinh nguyên!

Sáng nay đầu tiên trông thấy
Chân tâm xa mấy cũng gần
Đất trời đảo điên sai quấy
Giờ cùng ứng hiện kim thân!

Sáng nay phong trần khuất dấu
Minh nhiên thoát kiếp ưu sầu
Tâm không sống trong vô lậu
Cõi lành soi thấu muôn phương!

Sáng nay tinh tường bi thiết
Bao nhiêu trình khiết nhiệm màu
Bồng đâu quách nhiên vô ngại
Đóa lài đã nở đêm sâu!

Gió đông phù hư giả huyền
Lê thê những bước bộ hành
Nhành dương triển khai phương tiện
Sợi tơ vàng sáng long lanh!!!

ĐƯỜNG VỀ LỘC UYÊN

(Nhạc-Thiên Thành-CD Hương Thiền Tỏa Ngát-2013)

Sớm mai về Lộc Uyên
Tâm toả ngát hương thiền
Những đoá hoa Bồ tát
Thơm ngát nụ Chân nguyên!

Bước chân vào Lộc Uyên
Rúng động cõi tâm Thiền
Pháp âm đầy nhu nhuyến
Chim hót giọng bình yên!

Những phút giây Lộc Uyên
Giọt nước mát khơi dòng
Thiền tông nay bừng sáng
Trên núi rừng rêu phong!

Ta thấy dáng sư Ông
Trong ánh mặt trời hồng
Ta thấy nụ tâm không
Trên Lộc Uyên menh mông!!!

*Ngày 28/05/2006-Kỷ niệm ngày thăm
Tu Viện Lộc Uyên, Hoa Kỳ.*

HƯƠNG VỊ THONG DONG

Đất đá khô cằn chất sống
Bồng thành dương liễu tâm hồng
Đêm nay cõi lòng lắng đọng
Ẩn tàng hương vị thong dong!

Khổ đau phủ đầy đỉnh núi
Trở thành hoa trái cuộc đời
Những nơi có không hơn được
Mặt trời soi chiếu muôn nơi!

Cỏ khô nở nụ hàm tiếu
Nguyên siêu khép cánh não phiền
Đảo điên về nơi tịch chiếu
Ta bà linh diệu trình nguyên!

Cát bụi đọng đầy nhật nguyệt
Chồi non điểm tuyết dương trần
Pháp thân viên ly sinh diệt
Tận cùng chứng nhập chân thân!

Hiên dăng mười phương lá đổ
Điểm tô khắp cả sơn hà
Thiết tha dẫn thân phổ độ
Muôn đời cất tiếng hoan ca!!!

TRÊN PHIẾN ĐÁ

Mỗi buổi sáng ngồi trên phiến đá
Ngơ ngác nhìn mây dấy sương mù
Kìa mây trắng bay trong thành trụ
Tiền sương vào tận cõi thiên thu!

Mỗi buổi sáng ngồi trên phiến đá
Tai lắng nghe chim hót liên hồi
Đồi hoang vắng khô cằn cây lá
Núi lạnh lùng bái tạ tinh khôi!

Mỗi buổi sáng ngồi trên phiến đá
Ánh mặt trời soi thấu trần hồng
Cuồng phong đến nói lời từ tạ
Chú chim nào chào đón chân không!

Mỗi buổi sáng ngồi trên phiến đá
Gió hiu hiu mát lạ nhiệm màu
Từng sức sống phiêu linh rộn rã
Đất xanh màu tro gấm thiêu hoa!

Mỗi buổi sáng ngồi trên phiến đá
Mát thân tâm thấm cả lưng đồi
Ngồi tĩnh lặng lòng không vội vã
Tử sinh nào cũng bước chân qua!!

RỢP BÓNG TRỜI MÂY

Trong sương mù cát bụi
Có hoa trái xanh ngời
Nơi thiên thu vĩnh cách
Gần gũi lắm người ơi!

Vui chơi cùng trời đất
Cho cung bậc ngọt ngào
Tin yêu thêm chất ngất
Giữa cuộc đời lao xao!

Ngọn hải đăng thấp sáng
Soi thấu cõi dương trần
Ta bà như rung chuyển
Để ứng hiện chân thân!

Tháng ngày cơn gió thoảng
Vẫn tròn một bóng hình
Niềm tin không xoay chuyển
Nguyện đất trời chứng minh!

Xa xa bao tiếng ngọc
Rót tận trái tim này
Nghìn tử sinh lẫn lóc
Bóng mát rợp trời mây!!!

GIÓ BIẾT THƯƠNG YÊU

Gió đông đến không còn nắng lửa
Mây chơi vui vầy cánh tay chào
Sau giông bão trở về đất hứa
Đóa chân thường chẳng ở trên cao!

Đã đến lúc sông về với biển
Trôi lên đênh cập bến hiệp hòa
Ngọc trong áo vẫn luôn hiển hiện
Đá khô cần, đá cũng đơm hoa!

Khi trời đất không bờ ngăn cách
Tình tú kia sống với địa cầu
Là tất cả bề dâu thương hải
Mãi yêu đời chẳng một lo âu!

Có tia nắng lẳng trong thành trụ
Sương long lạnh dưới ánh mặt trời
Ngời sáng mãi chân như tự tánh
Cõi thiên thần mây gió vui chơi!

Búp sen nở bên bờ thượng diệu
Hương hoa thơm thêm dáng diễm kiều
Mưa nặng hạt phiêu diêu xuống đất
Gió nhẹ nhàng hát tiếng thương yêu!!!

CÔI LÒNG TRANG TRÁI

Lặng nhìn xem phía trước
Có một đóa hoa quỳnh
Đẹp xinh không hơn được
Giữa đất trời nguyên trinh!

Cỏ hoa còn dính đất
Dương liễu cũng ngậm ngùi
Cuộc đời đầy nước mắt
Tiết lạnh lại buông xuôi!

Dù điểm trang lộng lẫy
Hay hương sắc sáng lòe
Rộn ràng như thế ấy
Không chấm dứt âu lo!

Nghìn năm như ước hẹn
Giây phút vẫn đợi chờ
Nửa đời vừa chợt nhớ
Ngan ngát một niềm mơ!

Lợi danh là huyễn mộng
Quyền thế áng sương mờ
Thôi xin đừng ảo vọng
Lòng trang trái hồn thơ!!!

ĐI CHO HẾT

Đi cho hết những khoảng đời mưa nắng
Gió mây ơi thương lắm cõi Ta bà
Hoa thôn thức hay là hoa thâm lặng
Đón vô thường đón cả giọt sương sa!

Đi cho hết những mịt mù lửa khói
Thấm gian nan mắt lệ đã hoen mờ
Muôn dặm nữa chẳng lối làm nông nổi
Bước chân về là chấm dứt hoang sơ!

Đi cho hết cuộc trần hồng réo gọi
Nhìn không ra ánh mắt thuở ban đầu
Sâu kín lắm tận đáy lòng tâm bối
Bóng trắng rằm soi rọi đã từ lâu!

Đi cho hết những tháng ngày thê thảm
Cuộc vui nào cũng giả tạm vô thường
Lang thang nữa thêm vẩn vương ảm đạm
Đất đá này cũng ngất nghện niềm thương!

Đi cho hết cuộc tử sinh điên đảo
Có sao đâu khi mắt lệ tuôn trào
Trăm năm nữa vào cõi quên huyền ảo
Nở nụ cười là chấm dứt thương đau!!!

MỤC LỤC

THAY LỜI TỰA.....	1
NỤ CƯỜI HU' KHÔNG.....	3
KHÚC CA DIỆU THÙ.....	4
SIÊU TỤC.....	5
ĐÓA TÂM HOA.....	6
ÁNH NẮNG LUNG LINH.....	7
RẠNG RỠ THIÊN THU.....	8
GỬI VỀ CỐI ẤY.....	9
HÀNH TRÌNH LỘ NGƯỢC.....	10
HAI BÀN TAY CHẤP LẠI.....	11
VAN VÁI TRỜI CAO.....	12
TRỞ VỀ BẾN CŨ.....	13
KHOẢNH KHẮC.....	14
KHÚC HÁT MA HA.....	15
NỬA ĐÊM NGÒI TĨNH LẶNG.....	16
DÂNG MIỀN HẠNH PHÚC.....	17
VẼN BÓNG SƯƠNG MỜ.....	18
TĨNH NGỘ.....	19
ÁNH DUNG TỬ GIỮA HU' KHÔNG.....	20
SEN NỞ BÊN HÀNG BÔNG ĐIÊN ĐIỂN.....	21
BƯỚC CHÂN SEN.....	22

NỤ CƯỜI GIÁ BẰNG.....	23
TIẾNG VIÊN SIÊU.....	24
NỤ HÔN HUYỀN DIỆU.....	25
RONG RÊU.....	26
ĐẸP NHƯ CHIẾC LÁ.....	27
NHƯ NHIÊN TRÀ BẠN.....	28
GIÓ MÂY ƠI!.....	29
PHIÊN NÃO KẾT TRẮNG SAO.....	30
TÌNH NGƯỜI ĐIỂM LỆ.....	31
CÔI TA BÀ.....	32
NÚI ĐÒI VANG TIẾNG HÁT.....	33
TẶN CHÓN CÔ LIÊU.....	34
PHONG TRẦN KHUẤT DẤU.....	35
ĐƯỜNG VỀ LỘC UYÊN.....	36
HƯƠNG VỊ THÔNG DONG.....	37
TRÊN PHIÊN ĐÁ.....	38
RỘP BÓNG TRỜI MÂY.....	39
GIÓ BIẾT THƯƠNG YÊU.....	40
CÔI LÒNG TRANG TRẢI.....	41
ĐI CHO HẾT.....	42